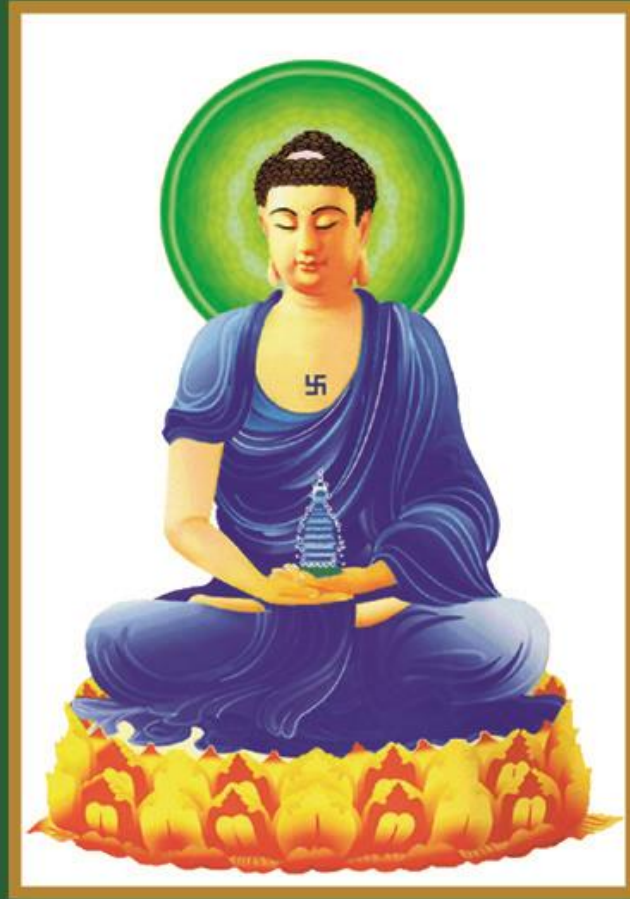


PHẬT LỊCH: 2557 - VIỆT LỊCH 4892
NÔNG LỊCH: QUÝ TỶ



KINH DƯỢC SỬ

HT. Thích Huyền Dung
Việt dịch

Tu Viện Quảng Đức
Ấn tống 2013

*(Thắp đèn đốt hương, đứng ngay ngắn,
chắp tay ngang ngực, chủ lễ mật niệm)*

CHÚ TỊNH PHÁP GIỚI

Án lam xóa ha (3 lần)

CHÚ TỊNH TAM NGHIỆP

Án ta phạ bà phạ,

truật đà ta phạ,

đạt mạ ta phạ,

bà phạ truật độ hám. (3 lần)

*(Quy ngay thẳng, cầm 3 cây hương dâng
ngang trán, chủ lễ niệm)*

CÚNG HƯƠNG

Giới hương, Định Hương, dũ Huệ hương

Giải thoát, Giải thoát tri kiến hương

Sáng ngời, chiếu khắp mười phương.

Hiện tiền Tam Bảo, năm Hương cúng
dường.

Nam Mô Hương Cúng Dường Bồ Tát Ma
Ha Tát. (3 lần, 1 tiếng chuông xá 1 xá)

CẦU NGUYỆN

Hôm nay, đệ tử chúng con,
phụng trì di giáo Đức Bổn Sư Thích Ca
Mâu Ni Phật,
trì tụng Dược Sư Kinh Chú, xưng tán
Hồng Danh,
tu hành công đức, ngưỡng nguyện mười
phương Tam Bảo,
từ bi gia hộ tên họ.....
đương đời phiền não dứt sạch, nghiệp
chướng tiêu trừ,
thường được an lành, xa lìa khổ ách,
cùng hết thảy chúng sanh,
một thời đồng chứng Vô Thượng Chánh
Đẳng Chánh Giác.
(1 tiếng chuông, xá 1 xá)

KHEN NGỢI PHẬT

Đấng Pháp Vương vô thượng
Ba cõi chẳng ai bằng
Thầy dạy khắp trời, người
Cha lành chung bốn loài

Quy y tròn một niệm
Dứt sạch nghiệp ba kỳ
Xưng dương cùng tán thán
Ức kiếp không cùng tận. *(1 tiếng chuông,
xá 1 xá)*

QUÁN TƯỞNG PHẬT

Phật, chúng sanh tánh thường rỗng lặng
Đạo cảm thông không thể nghĩ bàn
Lưới đế châu ví đạo tràng
Mười phương Phật bảo hào quang sáng
ngời
Trước bảo tọa thân con ảnh hiện
Cúi đầu xin thệ nguyện quy y. *(1 tiếng
chuông, xá 1 xá)*

ĐẢNH LỄ

Chí tâm đánh lễ:
Nam Mô tận hư không biến pháp giới
quá, hiện, vị lai thập phương chư Phật,
Tôn Pháp Hiền Thánh Tăng thường trụ
Tam Bảo. *(1 tiếng chuông, lạy 1 lạy)*

Chí tâm đánh lễ:

Nam Mô Ta Bà Giáo Chủ Bốn Sư Thích

Ca Mâu Ni Phật,

Đương Lai Hạ Sinh Di Lặc Tôn Phật,

Đại Trí Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát,

Đại Hạnh Phổ Hiền Bồ Tát,

Hộ Pháp Chư Tôn Bồ Tát,

Linh Sơn Hội Thượng Phật Bồ Tát.

(1 tiếng chuông, lay 1 lay)

Chí tâm đánh lễ:

Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới

Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật,

Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát,

Đại Thế Chí Bồ Tát,

Đại Nguyên Địa Tạng Vương Bồ Tát,

Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát.

(1 tiếng chuông, lay 1 lay)

TÁN DƯƠNG CHI

Cảnh dương nước tịnh nhiệm màu

Rưới tắt muôn vàn cảnh khổ đau

Chư Thiên mát mẻ, tâm thanh tịnh

Nhân thế vui tươi, cảnh an nhàn

Cam lồ rưới khắp trần gian
Lửa sân dứt sạch, sen vàng nở hoa.
Nam Mô Thanh Lương Địa Bồ Tát. (3 lần,
1 tiếng chuông)

CHÚ ĐẠI BI

**NAM MÔ ĐẠI BI HỘI THƯỢNG PHẬT
BỒ TÁT (3 lần, 1 tiếng chuông)**

Thiên Thủ Thiên Nhãn Vô Ngại Đại Bi
Tâm Đà La Ni.

Nam mô hắc ra đát na đa ra dạ da.

Nam mô a rị da, bà lô kiết đế thước bát ra
da,

bồ đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da,
ma ha ca lô ni ca da.

Án, tát bàn ra phạt duệ, số đát na đát tỏa.

Nam mô tát kiết lật đỏa y mông a rị da,
bà lô kiết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam mô na ra cần trì, hê rị ma ha bàn đa
sa mế,

tát bà a tha đậu thù bằng, a thệ dựng, tát
bà tát đa,

na ma bà dà, ma phạt đạt đậu, đát điệt tha.

Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị,
ma ha bồ đề tát đỏa, tát bà tát bà,
ma ra ma ra, ma hê ma hê rị đà dựng,
cu lô cu lô kiết mông, độ lô độ lô phạt xà
da đế,

ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra,
địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra.

Mạ mạ phạt ma ra, mục đế lệ, y hê di hê,
thất na thất na, a ra sâm Phật ra xá lợi,

phạt sa phạt sâm, Phật ra xá da,

hồ lô hồ lô ma ra, hồ lô hồ lô hê rị,

ta ra ta ra, tát rị tát rị, tô rô tô rô,

bồ đề dạ bồ đề dạ, bồ đà dạ bồ đà dạ,

di đế rị dạ, na ra cần trì, địa rị sắc ni na,

ba dạ ma na, ta bà ha.

Tất đà dạ, ta bà ha.

Ma ha tát đà dạ, ta bà ha.

Tất đà du nghệ, thất bàn ra dạ, ta bà ha.

Na ra cần trì, ta bà ha.

Ma ra na ra, ta bà ha.

Tất ra tăng a mục kê da, ta bà ha.

Ta bà ma ha a tát đà dạ, ta bà ha.

Giả kiết ra a tát đà dạ, ta bà ha.

Ba ða ma kiết tất ða dạ, ta bà ha.
Na ra cần trì bàn ða ra dạ, ta bà ha.
Ma bà li thắng yết ra dạ, ta bà ha.
Nam mô hắc ra ðát na ða ra dạ da.
Nam mô a rị da, bà lô kiết ðế, thước bàn ra
dạ, ta bà ha.
Án tất điện ðô, mạn ða ra, bạt ða dạ, ta bà
ha. (1 tiếng chuông)

KỆ KHAI KINH

Thăm thăm cao siêu Pháp nhiệm màu
Trăm ngàn muôn kiếp khó tìm cầu,
Con nay nghe thấy chuyện trì niệm,
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm màu.
Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni
Phật. (3 lần, 1 tiếng chuông)

PHẬT NÓI
KINH DƯỢC SƯ
LƯU LY QUANG NHƯ LAI
BỒN NGUYỆN CÔNG ĐỨC
Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang phụng dịch
Việt dịch: HT Thích Huyền Dung

Ta nghe như vậy: “Một thuở nọ, Đức Bạt Già Phạm đi châu du giáo hóa các nước, đến thành Quảng Nghiêm, ở nghỉ dưới cây Nhạc Âm, cùng với tám ngàn vị đại Bí Sô, ba vạn sáu ngàn vị đại Bồ Tát, các hàng Quốc Vương, Đại Thần, Bà La Môn, các hàng Cư Sĩ, Thiên, Long, Trời, Người, cả thảy đồng vây quanh Phật, cung kính thỉnh Ngài thuyết Pháp.” *(1 tiếng chuông)*

Lúc bấy giờ, ông Mạn Thù Thất Lợi pháp vương tử nhờ oai thần của Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, vén áo bên hữu và gói bên mặt quì sát đất, chấp tay hướng về Phật và bạch rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, cúi mong Ngài nói rõ những danh hiệu, những bốn nguyện rộng lớn, cùng những công đức thù thắng của chư Phật, để cho những người đang nghe Pháp, nghiệp chướng tiêu trừ, và để cho chúng hữu tình ở đời tượng pháp được nhiều lợi lạc về sau”.

Đức Thế Tôn khen ông Mạn Thù Thất Lợi: “Hay thay, Mạn Thù Thất Lợi! Người lấy

lòng đại bi yêu cầu ta nói danh hiệu và bốn nguyện công đức của chư Phật, vì muốn cho chúng hữu tình khỏi bị nghiệp chướng ràng buộc, lợi ích an vui trong đời tượng pháp. Nay người nên lắng nghe và suy nghĩ kỹ, Ta sẽ vì Ông mà nói.

Này Ông Mạn Thù Thất Lợi, ở phương Đông, cách đây hơn mười căn đà sa, có một thế giới tên là Tịnh Lưu Ly. Đức giáo chủ cõi ấy hiệu là Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạt Già Phạm.

Này Mạn Thù Thất Lợi, Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, khi còn tu hạnh Bồ Tát có phát mười hai hạnh nguyện lớn, khiến cho chúng hữu tình cầu chi được nấy.

(1 tiếng chuông)

-Nguyện thứ nhất: Ta nguyện đời sau, khi chúng được quả vị Chánh Đẳng Chánh Giác, thân ta có hào quang sáng chói,

chiếu khắp vô số thế giới, khiến cho chúng hữu tình đều có đủ ba mươi hai tướng tốt và tám mươi tướng phụ như thân của ta vậy.

-Nguyện thứ hai: Ta nguyện đời sau, khi đặng Đạo Bồ Đề, thân ta như ngọc lưu ly, trong ngoài sáng suốt, tinh sạch hoàn toàn, không có chút nhơ bợn, ánh quang minh chói lọi khắp nơi, công đức cao vòi vọi và an trú giữa tầng lưới dệt bằng tia sáng, tỏ hơn vàng nhật nguyệt. Chúng sanh trong cõi U minh đều nhờ ánh sáng ấy, tâm trí được mở mang, muốn đi đến chỗ nào để làm nên sự nghiệp, sẽ được như ý.

-Nguyện thứ ba: Ta nguyện đời sau, khi đặng Đạo Bồ Đề, dùng trí huệ, và phương tiện vô lượng vô biên, độ cho chúng hữu tình, khiến mọi người có đủ các vật dụng, không ai phải chịu sự thiếu thốn.

-Nguyện thứ tư: Ta nguyện đời sau, khi đặng Đạo Bồ Đề, nếu có chúng hữu tình tu theo tà đạo, ta khiến họ quay về an trú

trong Đạo Bồ Đề. Hoặc có những người tu theo hạnh Thỉnh Văn, Độc Giác, dùng giáo lý Đại Thừa, ta giảng dạy cho họ.

-Nguyện thứ năm: Ta nguyện đời sau, khi đặng Đạo Bồ Đề, nếu có chúng hữu tình, tu hạnh thanh tịnh, theo giáo pháp của ta, ta sẽ giúp họ giữ được giới pháp hoàn toàn đầy đủ. Nếu có người bị tội hủy phạm giới pháp, nghe được danh hiệu ta, người đó sẽ được thanh tịnh, khỏi sa vào đường ác.

-Nguyện thứ sáu: Ta nguyện đời sau, khi chứng đạo Bồ Đề, nếu có chúng hữu tình nào thân hình hèn hạ, các căn không đủ, xấu xa, khờ khạo, tai điếc, mắt đui, nói năng ngọng liệ, tay chân tật nguyên, lác hủi, điên cuồng, chịu những bệnh khổ ấy, nếu nghe danh hiệu ta, liền được thân hình đoan chánh, tâm tánh khôn ngoan, các căn đầy đủ, không có những bệnh khổ ấy nữa.

-Nguyện thứ bảy: Ta nguyện đời sau, khi chứng Đạo Bồ Đề, nếu có chúng hữu tình nào bị những chứng bệnh hiểm nghèo

không ai cứu chữa, không ai để nương nhờ, không gặp thầy, không gặp thuốc, không bà con, không nhà cửa, chịu nhiều nỗi nghèo hèn khốn khổ, nếu nghe danh hiệu ta một lần, tất cả bệnh hoạn khổ não đều tiêu trừ, thân tâm an lạc, gia quyến sum vầy, của cải sung túc, cho đến chứng được đạo quả vô thượng Bồ Đề.

-Nguyện thứ tám: Ta nguyện đời sau, khi chứng Đạo Bồ Đề, nếu có phụ nữ nào bị trăm điều hèn hạ khổ sở, buồn rầu, bực tức, sanh tâm nhàm chán, muốn bỏ thân ấy, nếu nghe danh hiệu ta, được chuyển thân gái thành thân trai, có đủ hình tướng trượng phu, cho đến chứng đạo quả vô thượng Bồ Đề.

-Nguyện thứ chín: Ta nguyện đời sau, khi chứng Đạo Bồ Đề, dẫn dắt chúng hữu tình ra khỏi vòng lưới ma nghiệp, được giải thoát tất cả sự ràng buộc của ngoại đạo. Nếu có những kẻ sa vào rừng ác kiến, ta dẫn họ về với chánh kiến, và dần dần dạy

họ tu tập theo các hạnh Bồ Tát đặng mau chứng Đạo Bồ Đề.

-Nguyện thứ mười: Ta nguyện đời sau, khi chứng Đạo Bồ Đề, nếu có hữu tình nào bị nhà vua xiềng xích, đánh đập, hoặc bị lao tù, hoặc bị chém giết, hoặc bị nhiều tai nạn nhục nhã, thân tâm chịu những nỗi khổ, buồn rầu, bứt rứt, nếu nghe danh hiệu ta, nhờ sức oai thần phước đức của ta, đều được giải thoát tất cả những nỗi ưu khổ ấy.

-Nguyện thứ mười một: Ta nguyện đời sau, khi chứng Đạo Bồ Đề, nếu có hữu tình nào bị sự đói khát hoành hành, vì tìm miếng ăn phải tạo các nghiệp dữ, nếu nghe danh hiệu ta, chuyên niệm thọ trì, trước hết ta dùng các món ăn ngon ban bố cho họ được no đủ, và sau ta đem giáo pháp nhiệm mầu kiến lập cho họ cảnh giới an lạc hoàn toàn.

-Nguyện thứ mười hai: Ta nguyện đời sau khi chứng Bồ Đề, nếu có hữu tình nào nghèo đến nỗi không có áo che thân, bị

mũi mòng cắn đốt, nóng lạnh dãi dầu, ngày đêm khổ bức, nếu nghe và trì niệm danh hiệu ta, ta sẽ giúp cho người đó được như ý muốn: các thứ y phục tốt đẹp, bảo vật trang nghiêm, tràng hoa, phấn sáp thơm ngát, trống nhạc ca múa, muốn thưởng thức thứ nào cũng được thỏa mãn cả.

(1 tiếng chuông)

Này Mạn Thù Thất Lợi, đó là mười hai lời nguyện nhiệm mầu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác phát ra trong khi tu hạnh Bồ Tát.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai khi còn tu hạnh Bồ Tát phát những lời nguyện rộng lớn và những công đức trang nghiêm ở cõi Ngài, dầu ta nói mãi một kiếp cũng không thể hết được. Nhưng ta có thể nói ngay rằng, cõi Phật kia một bề thanh tịnh, không có đàn bà, cũng không có đường dũ, và đến tiếng khổ cũng không.

Ở cõi ấy đất toàn bằng chất lưu ly, đường đi có dây bằng vàng giăng làm ranh giới, thành quách cung điện, mái hiên cửa sổ cho đến các lớp lưới bao phủ cũng toàn bằng đồ thất bảo làm ra, chẳng khác gì những công đức trang nghiêm ở cõi Tây Phương Cực Lạc vậy.

Cõi Phật ấy, có hai vị Đại Bồ Tát là Nhật Quang Biến Chiếu và Nguyệt Quang Biến Chiếu, là hai bậc thượng thủ trong vô lượng, vô số Bồ Tát, và lại là những bậc sắp bỏ xứ làm Phật. Hai vị này đều giữ kho báu chánh pháp của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai. Mạn Thù Thất Lợi, vì thế những kẻ thiện nam tính nữ nào có lòng tin vững chắc thì nên nguyện sanh về thế giới của Ngài.”

Lúc ấy, Đức Thế Tôn lại bảo Đồng Tử Mạn Thù Thất Lợi rằng: “Có những chúng sanh không biết điều lành dữ, cứ ôm lòng bòn xén, không biết bố thí và cũng không biết quả báo của sự bố thí là gì, ngu si vô

trí, thiếu hẳn đức tin, lại ham chứa chất của
cải cho nhiều, đêm ngày bo bo gìn giữ,
thấy ai đến xin, lòng đã không muốn,
nhưng nếu cực chẳng đã phải đưa của ra
thì đau đớn mền tiếc, dường như lóc thịt
cho người vậy. Lại có chúng hữu tình tham
lam, chỉ lo tích trữ của cải cho nhiều mà tự
mình không dám ăn tiêu, còn nói chi đến
sự đem của ấy thí cho cha mẹ, vợ con, tôi
tớ và những kẻ nghèo hèn đến xin. Những
kẻ tham lam ấy, khi chết bị đọa vào đường
ngạ quỷ hay bàng sinh. Mặc dù ở trong ác
thú, nhưng nhờ đời trước, sống trong cõi
nhơn gian đã từng nghe qua danh hiệu của
Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, nay
lại còn nhớ niệm danh hiệu của Ngài, liền
từ cõi ấy thoát sanh trở lại làm người. Khi
đã được làm người lại nhớ đến kiếp sống
trong đường ngạ quỷ súc sanh, biết sợ sự
đau khổ, nên người đó không ưa đắm dục
lạc, muốn tự mình làm việc bố thí, không
tham tiếc món gì, có thể đem cả đầu, mắt,

tay, chơn hay máu thịt của thân mình, bố thí cho những kẻ đến xin.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, trong chôn hũu tình có người thọ giới của Phật để tu học mà lại phá giới, hoặc có kẻ không phá giới mà lại phá phép tắc, hoặc có kẻ tuy chẳng phá giới và phép tắc mà lại hủy hại chánh kiến, hoặc có kẻ tuy không hủy hoại chánh kiến mà lại bỏ sự đa văn, nên không hiểu được nghĩa lý sâu xa trong kinh Phật nói, hoặc có kẻ tuy đa văn mà có thói tăng thượng mạn, do thói tăng thượng mạn ấy che lấp tâm tánh, cố chấp cho mình là phải, người khác là quấy, chê bai chánh pháp, kết đảng với ma. Những kẻ ngu si ấy, tự mình đã theo tà kiến, khiến cho người khác cũng sa vào hố nguy hiểm. Những chúng hũu tình ấy, bị trôi lăn trong các đường địa ngục, ngạ quỷ, bàng sanh không khi nào cùng. Nếu nghe được danh hiệu Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, họ liền bỏ những hạnh dữ, tu theo các phép lành, khỏi bị đọa vào ác thú nữa. Giả sử có người

không thể bỏ những hạnh dữ và không tu theo những pháp lành mà phải bị đọa vào ác thú thì cũng nhờ oai lực và bốn nguyện của Đức Dược Sư, liền từ nơi ác thú đó sanh vào cõi người, tinh tấn tu hành chân chánh, khéo điều hòa tâm ý, xuất gia tu học giáo pháp của Như Lai, hiểu rõ nghĩa lý sâu xa, lìa được thói tăng thượng mạn, không chê bai chánh pháp, không bè bạn với ma, dần dần tu theo hạnh Bồ Tát, sẽ chứng được đạo quả Bồ Đề.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, nếu chúng hữu tình có tính tham lam tật đố, hay khen mình chê người, sẽ bị đọa vào ba đường dữ, địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, chịu nhiều sự đau đớn khổ sở, trải qua không biết mấy nghìn năm mới hết. Khi đã hết sự đau khổ đó, liền sanh lại cõi người phải làm thân trâu, ngựa, lừa, lạc đà, thường bị người hành hạ, đánh đập và bị đói khát dây vò, đường xa chở nặng, cực nhọc muôn phần; may đặng làm thân người, lại bị sanh vào hạng hạ tiện, làm tôi tớ cho kẻ khác, mãi bị

sai sử, không khi nào được chút tự do. Nếu những người ấy, đời trước đã từng nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, do nhân lành ấy, ngày nay nhớ lại, chí tâm qui y Ngài, nhờ thần lực của Ngài gia hộ, được thoát khỏi mọi khổ não, các căn thông lợi, trí huệ sáng suốt, lại thêm đa văn, hằng cầu thắng pháp, thường gặp bạn lành, đời đời dứt hẳn lưới ma, đập nát vỏ vô minh, tát cạn sông phiền não, được thoát khỏi sanh, lão, bệnh, tử và những nỗi đau khổ lo buồn.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, nếu có chúng hữu tình ưa sự ngang trái chia lìa, tranh đấu, kiện cáo lẫn nhau, làm não loạn cho mình và người, đem thân, khẩu, ý tạo thêm nghiệp ác, xoay qua trở lại, thường làm những việc không nhiều ích để mưu hại lẫn nhau, hoặc cáo triệu thần núi, thần cây, thần sông v.v..., để hại người, hoặc giết chúng sanh lấy huyết thịt cúng tế quý Dược Xoa và quý La Sát để cậy quý hại người, hoặc biên tên họ hay làm hình

tượng của người cừu oán, dùng phép chú thuật tà ác trừ ẻo cho chết, hoặc theo lối ếm đối hay dùng những đồ độc, chú pháp hại người, người nào bị những tai nạn ấy, nếu nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, các thứ tà ác kia không thể hại được. Nếu những kẻ ác tâm đó khởi lòng từ bi làm việc lợi ích an vui cho kẻ khác, không còn ý tổn não và hiềm giận, người đó sẽ được an vui.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, nếu trong hàng tứ chúng: Bí Sô, Bí Sô ni, Ô Ba Sách Ca, Ô Ba Tư Ca và những thiện nam tín nữ đều thọ trì tám giới cấm, hoặc trong một năm, hoặc mỗi năm ba tháng, vâng giữ giới pháp làm nơi y chỉ tu học, đem căn lành này nguyện sanh về cõi Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà, để nghe chánh pháp, nhưng nếu chưa quyết định, hễ nghe danh hiệu Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, khi mạng chung, sẽ có tám vị Đại Bồ Tát như Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Quán Thế Âm Bồ Tát, Đắc Đại Thế Bồ Tát, Vô

Tận Ý Bồ Tát, Bảo Đàn Hoa Bồ Tát, Dược Vương Bồ Tát, Dược Thượng Bồ Tát, Di Lặc Bồ Tát từ trên không trung đi đến đưa đường chỉ lối, người đó liền được sanh trong những hoa báu đủ màu. Hoặc nếu có kẻ nhờ nguyện lực của Đức Dược Sư, được sanh lên cõi trời, và lại nhờ căn lành sẵn có, không còn sanh lại những đường ác nữa. Khi tuổi thọ ở cõi trời đã mãn, người đó lại sanh trong chốn nhân gian, hoặc làm bậc Luân Vương, thống nhiếp cả bốn châu thiên hạ, oai đức tự tại, giáo hóa cho vô lượng trăm ngàn chúng hữu tình theo đường thập thiện, hoặc sanh vào dòng Sát Đế Ly, Bà La Môn hay cư sĩ đại cô, của tiền dư dật, kho đụn tràn đầy, tướng mạo đoan trang, quyền thuộc sum vầy, lại được thông minh trí huệ, dũng mãnh oai hùng như người đại lực sĩ. Còn nếu có người phụ nữ nào nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, hết lòng thọ trì danh hiệu ấy, đời sau sẽ không làm thân gái nữa.

Này Mạn Thù Thất Lợi! Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai khi đã chứng Đạo Bồ Đề, do sức bốn nguyện mà Ngài quan sát biết chúng hữu tình gặp phải các thứ bệnh khổ như da vàng, gầy ốm, cảm nhiệt, thương hàn, hoặc trúng phải những thứ ếm đối, đồ độc, hoặc bị hoạn tử, hoặc bị chết non. Muốn những chứng bệnh ấy được tiêu trừ và lòng mong cầu của chúng hữu tình được mãn nguyện, Ngài liền nhập định để diệt trừ tất cả khổ não của chúng sanh. Khi Ngài nhập định, từ trong nhục kế phóng ra luồng ánh sáng lớn, trong luồng ánh sáng ấy nói Đại Đà La Ni: *(1 tiếng chuông)* Nam Mô bát dà phạt đế, bệ sát xã lộ rô thích lưu ly, bát lật bà hất ra xà dã, đát tha yết đa da, a ra hất đế, tam miệu tam bột đà da, đát điệt tha. Án, bệ sát thệ, bệ sát thệ, bệ sát xã, tam một yết đế tá ha.

Lúc đó, luồng ánh sáng diễn chú này rồi, cả đại địa rung động, phóng ra ánh đại quang minh, làm cho tất cả chúng sanh, dứt hết bệnh khổ, hưởng được an vui.

Này Mạn Thù Thất Lợi! Nếu thấy người nào đang mắc bệnh, khuyên họ tắm gội sạch sẽ, và vì họ nhứt tâm tụng chú này một trăm lẻ tám biến, chú nguyện trong thức ăn, trong thuốc uống, hay trong nước không vi trùng, cho họ uống, những bệnh khổ ấy đều dứt hết.

Nếu có người mong cầu việc gì, chỉ nhất tâm tụng chú này, đều được như ý muốn, đã không bệnh lại được sống lâu, sau khi mạng chung, người đó được sanh về thế giới Tịnh Lưu Ly, không còn thối chuyển, rồi dần dần chứng quả Bồ Đề.

Vậy nên, Mạn Thù Thất Lợi! Chúng hữu tình hết lòng ân cần tôn trọng, cung kính, cúng dường Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai và thường trì tụng chú này đừng lãng quên.

Lại nữa, nếu có thiện nam tín nữ nào được thấy hình tượng Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, Ứng Chánh Đẳng Giác, mỗi sớm mai, súc miệng, đánh răng tắm

gội sạch sẽ, xông lại thắp hương, rải dầu thơm, các món kỹ nhạc để cúng dường hình tượng; với kinh này, nên dạy người khác hay tự mình biên chép ra, một lòng thọ trì để thấu hiểu nghĩa lý với vị pháp sư giảng nói kinh pháp, nên cúng dường tất cả những vật dụng cần thiết, hể hết lòng như vậy, chư Phật sẽ phò hộ người đó được mãn nguyện mọi sự mong cầu.”

Lúc bấy giờ, Mạn Thù Thất Lợi đồng tử bạch Phật rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, qua thời kỳ tượng pháp, tôi sẽ dùng đủ chước phương tiện, khiến cho những thiện nam tín nữ có lòng tin trong sạch, được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, cả đến trong giấc ngủ của họ, tôi cũng dùng danh hiệu của Đức Phật này, thức tỉnh nơi tai cho họ rõ biết.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu ai thọ trì đọc tụng kinh này, hoặc đem giảng nói, bày tỏ cho người khác, hoặc tự mình hay dạy người biên chép kinh này, hết lòng cung kính tôn

trọng, dùng bông thơm, dầu thơm, các thứ hương đốt, tràng hoa, anh lạc, phướn lọng, cùng âm nhạc hát múa, để cúng dường, hoặc dùng hàng ngũ sắc làm đầy đưng kinh này, quét dọn một nơi sạch sẽ, thiết lập một cái đài cao để lên, liền có bốn vị Thiên Vương quyền thuộc, và vô lượng trăm ngàn thiên chúng ở các cõi trời khác nhau đều đến đó cúng dường và thủ hộ.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu kinh này lưu hành đến chỗ nào có người thọ trì và nghe được danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, nhờ công đức bốn nguyện của Ngài, chỗ ấy không bị bệnh hoạn tử, cũng không bị những ác quỷ, ác thần đoạt lấy tinh khí, dầu có bị đoạt lấy, cũng được hoàn lại, thân tâm khỏe mạnh như thường.”(1 tiếng chuông)

Phật bảo Mạn Thù Thất Lợi: “Thật đúng như lời người nói, nếu có thiện nam tín nữ nào muốn cúng dường Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, trước phải tạo lập hình tượng Ngài, để trên tòa cao sạch sẽ, rải

bông, đốt các thứ hương, dùng các thứ tràng phan trang nghiêm, thờ như thế trong bảy ngày bảy đêm. Người đó phải thọ tám giới, ăn đồ thanh tịnh, tắm gội sạch sẽ, y phục chỉnh tề, giữ lòng thanh tịnh, không giận dữ, không sát hại, đối với tất cả loài hữu tình phải khởi tâm bình đẳng, đủ cả tâm Từ, Bi, Hỷ, Xả, làm cho họ được lợi ích an vui, đánh nhạc ca hát ngợi khen, đi nhiều quanh tượng Phật, nghĩ nhớ công đức bốn nguyện đọc tụng kinh này, suy nghiệm nghĩa lý, khai thị cho người khác biết. Làm như vậy, người đó được toại ý việc mong cầu, như cầu sống lâu, được sống lâu; cầu giàu sang, được giàu sang; cầu quan vị, được quan vị; cầu được sanh con trai, con gái, thì được sanh con trai, con gái.

Nếu có người nào trong giấc ngủ thấy những điềm chiêm bao dữ, khi thức thấy những ác tướng, như chim đậu gần nhà, hoặc chỗ ở hiện ra trăm điều quái dị, người ấy nên dùng của báu cúng dường Đức

Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, những ác mộng, ác tướng và những điềm xấu ấy thảy đều ảm hết, không còn phải lo sợ.

Nếu người nào gặp tai nạn nguy hiểm như nạn nước, lửa, gươm, đao, thuốc độc và cầm thú dữ gây sợ hãi như: voi, sư tử, cọp, sói, gấu, rắn độc, bò cạp, rít, sên, lằn muỗi, hết lòng nhớ niệm và cung kính cúng dường Đức Dược Sư, người đó được thoát những sợ hãi ấy, hoặc nếu bị các nước khác xâm lăng, nhiễu hại, trộm cướp rối loạn, nhớ niệm và cung kính Đức Dược Sư, người đó cũng được thoát khỏi những nạn ấy.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi, nếu có thiện nam tín nữ nào từ khi phát tâm thọ giới cho đến ngày chết, không thờ những vị Trời nào, chỉ một lòng nương theo Phật, Pháp, Tăng, giữ gìn năm giới, mười giới, Bồ Tát mười giới trọng, bốn mươi tám giới khinh, Tỳ Kheo Tăng hai trăm năm mươi giới, Tỳ Kheo Ni ba trăm bốn mươi tám

giới, nếu có hủy phạm những giới pháp đã thọ, sợ đọa vào ác thú, nếu chuyên niệm và cung kính cúng dường Đức Dược Sư, người đó quyết định không thọ sanh trong ba đường ác.

Lại nếu có người nữ nào đương lúc sinh sản phải chịu cực khổ đau đớn, xưng danh hiệu, lễ bái và hết lòng cung kính cúng dường Đức Dược Sư, người đó sẽ khỏi những sự đau khổ ấy, khi sanh con ra được vuông tròn, tướng mạo đoan nghiêm, lợi căn thông minh, an ổn ít bệnh hoạn, ai thấy cũng vui mừng và không bị quỷ cướp đoạt tinh khí.” *(1 tiếng chuông)*

Lúc ấy, Đức Thích Ca bảo A Nan: “Như ta đã khen ngợi công hạnh của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, đó là công hạnh sâu xa của chư Phật, khó hiểu thấu được, vậy người có tin chăng?” A Nan bạch Phật: “Bạch Đức Thế Tôn, đối với Khế Kinh của Như Lai nói, không bao giờ tôi sanh tâm nghi hoặc. Tại sao? Vì những nghiệp thân, khẩu, ý của Như Lai đều

thanh tịnh. Bạch Đức Thế Tôn, mặt trời, mặt trăng có thể rơi xuống, núi Diệu Cao có thể lay động, nhưng những lời của chư Phật nói ra không bao giờ sai được. Bạch Đức Thế Tôn nếu có chúng sanh nào tín căn không đầy đủ, nghe nói đến những công hạnh sâu xa của chư Phật, thì nghĩ rằng: Làm sao chỉ niệm danh hiệu của một đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai mà được nhiều công đức thắng lợi ngàn ấy? Vì sự không tin đó, trở sanh lòng hủy báng, nên họ phải mất nhiều điều lợi ích, mãi ở trong cảnh đêm dài tăm tối, lại còn bị đọa lạc trong các đường ác thú, lưu chuyển không cùng.”

Phật lại bảo A Nan: “Những chúng hữu tình ấy nếu nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, chí tâm thọ trì, không sanh lòng nghi hoặc, mà đọa vào ác thú, thì thật vô lý vậy”

Này A Nan, đó là công hạnh rất mầu nhiệm của chư Phật, khó tin, khó hiểu, nay

người lãnh thọ được, đó là nhờ oai lực của Như Lai vậy. (1 tiếng chuông)

Này A Nan, tất cả các hàng Thanh Văn, Độc Giác và các Bồ Tát chưa lên bậc Sơ Địa đều không thể tin đúng như Phật, chỉ trừ những bậc Nhất Sanh Sở Hệ Bồ Tát mới tin hiểu được mà thôi.

Này A Nan, thân người khó đặng, nhưng hết lòng tin kính tôn trọng ngôi Tam Bảo còn khó hơn, huống chi nghe được danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai lại còn khó hơn nữa.

Này A Nan, Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai tu không biết bao nhiêu hạnh Bồ Tát, dùng không biết bao nhiêu phương tiện khéo léo, phát không biết bao nhiêu nguyện rộng lớn, nếu ta nói ra trong một kiếp hay hơn một kiếp, thì kiếp số đó có thể mau hết, chớ những hạnh nguyện và những và những phương tiện khéo léo của Đức Dược Sư, không khi nào nói cho hết được.” (1 tiếng chuông)

Lúc bấy giờ trong chúng hội có một vị Đại Bồ Tát tên là Cứu Thoát Bồ Tát liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trích vai áo bên hữu, gối bên mặt quì sát đất, cúi đầu chấp tay bạch Phật rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, đến thời kỳ tượng pháp có những chúng sanh bị nhiều hoạn nạn, khốn khổ, tật bệnh luôn luôn, thân hình gầy ốm, ăn uống không được, môi cổ khô ran, mắt thấy đen tối, tướng chết hiện ra, cha mẹ, bà con, bạn bè quen biết, vây quanh khóc lóc. Thân bệnh nằm đó, đã thấy quỷ sứ đến dẫn thần thức, đem lại trước vua Diêm Ma. Liên khi ấy thần Cu Sanh ghi tội phước của người đó, dâng lên vua Diêm ma. Lúc bấy giờ, vua phán hỏi và kê tính những tội phước của người kia đã làm mà xử đoán. Nếu trong lúc đó, bà con quen biết, vì người bệnh ấy, quy y với Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai và thỉnh chúng Tăng đọc tụng kinh này, đốt đèn bảy tầng, treo thần phan tục mạng năm sắc, hoặc liền trong lúc ấy, hoặc trải qua bảy ngày, hai mươi một

ngày, ba mươi lăm ngày, bốn mươi chín ngày, thần thức người kia được trở lại như vừa tỉnh giấc chiêm bao, tự mình nhớ biết những nghiệp lành, nghiệp dữ và quả báo đã thọ. Chính đã thấy rõ những nghiệp báo như vậy, dầu có gặp phải những tai nạn nguy hiểm đến tánh mạng, người đó cũng không dám tạo những nghiệp ác nữa. Vậy nên, những thiện nam tín nữ phải một lòng trì niệm danh hiệu Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai.”

Lúc bấy giờ, A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng: “Nên cung kính cúng dường Đức Dược Sư Lưu Ly như thế nào, còn đèn và phan tục mạng phải làm sao?”

(1 tiếng chuông)

Cứu Thoát Bồ Tát nói: “Nếu có người bệnh nào, muốn khỏi bệnh khổ, bà con của họ phải thọ trì tám phần trai giới trong bảy ngày, bảy đêm, tùy theo sức mình sắm sửa thức ăn uống và các thứ cần dùng để cúng dường chư Tăng, ngày đêm sáu thời, kính lễ Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai,

đọc tụng kinh này bốn mươi chín biến và thấp bốn mươi chín ngọn đèn, lại tạo bảy hình tượng Đức Dược Sư, trước mỗi hình tượng để bảy ngọn đèn, mỗi ngọn lớn như bánh xe, đốt luôn trong bốn mươi chín ngày đêm dùng cho tắt, thần phan được làm bằng hàng ngũ sắc, bề dài bốn mươi chín gang tay, phải phóng sinh bốn mươi chín loài vật khác nhau, người bệnh ấy sẽ qua khỏi ách nạn, không còn bị hoạn tử và các loài quỷ nhiều hại.

Lại nữa A Nan, nếu trong dòng Sát Đế Ly có những vị quốc vương đã làm lễ quán đánh mà gặp lúc có nạn, nhân dân bị binh dịch, bị nước khác xâm lăng, bị nội loạn, hay bị nạn tinh tú biến ra nhiều điềm quái dị: như nhật thực, nguyệt thực, mưa gió trái mùa, hạn hán, động đất v.v..., khi đó các vị quốc vương phải đem lòng từ bi, thương xót tất cả nhân dân, ân xá cho tội nơn bị giam cầm, cúng dường Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, nhờ căn lành này và nhờ thần lực của Ngài, khiến trong

nước được an ổn, mưa hòa gió thuận, lúa thóc được mùa, tất cả nhân dân đều vui vẻ, không binh hoạn, không có thần Dược Xoa bạo ác, nã hại lê dân. Tất cả ác tướng ấy đều ảm mất và các vị quốc vương được sống lâu khỏe mạnh.

Này A Nan, nếu các hoàng hậu, hoàng phi, công chúa, thái tử, vương tử, đại thần phụ tướng, thể nữ trong cung, bá quan và thứ dân bị bệnh khổ cùng những tai nạn, nên tạo lập thần phan năm sắc, đèn Dược Sư nên thấp sáng luôn, phóng sanh các loài vật, rải hoa đủ sắc, đốt các thứ danh hương để cúng dường Đức Dược Sư, những người đó sẽ được lành bệnh và thoát khỏi các tai nạn.”

Ngài A Nan lại hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng: “Tại sao cái mạng đã hết mà còn sống thêm được?” Cứu Thoát Bồ Tát nói: “Như Lai nói có chín thứ hoạn tử, Đại Đức không nghe hay sao? Vậy nên, Cứu Thoát khuyên người làm phan và đèn tục

mạng, tu các phước đức và nhờ đó nên suốt đời không bị khổ sở hoạn nạn.”

Ngài A Nan lại hỏi:”Chín thứ hoạn tử là gì?”. Cứu Thoát Bồ Tát trả lời: “Một là có người nào bị bệnh tuy nhẹ, nhưng không thầy không thuốc, không người săn sóc, hay có gặp thầy lại cho uống lầm thuốc, bệnh không đáng chết mà bị chết oan.

Trong khi đang bệnh mà tin theo những thuyết họa phước vu vơ của tà ma ngoại đạo, yêu nghiệt trong đời, sanh lòng run sợ, không còn tự chủ, phân biệt chánh tà, bói khoa chú thuật, gây thêm tội lỗi, giết hại sinh linh, tấu với thần minh, vái van vọng tưởng, để xin ban phước, mong được sống lâu, nhưng không thể được. Bởi si mê lầm lạc, tin theo tà kiến, điên đảo quý mị, nên bị hoạn tử, đọa vào địa ngục, đời đời không ra khỏi. Hai là bị phép vua tru lục. Ba là chơi bời trụy lạc, săn bắn, đam mê tửu sắc, buông lung vô độ, bị loài quý đoạt mất tinh khí. Bốn là bị chết thiêu. Năm là bị chết đắm. Sáu là bị các thú dữ ăn thịt.

Bảy là bị sa từ trên cao xuống. Tám là bị chết vì thuốc độc, ếm đối, chửi rủa, trù ẻo và bị quý Tử Thi làm hại. Chín là bị chết vì đói khát khôn khổ. Đó là chín hoạn tử, Như Lai nói ra. Còn những hoạn tử khác, nhiều vô lượng, không thể nói hết được. *(1 tiếng chuông)*

Lại nữa A Nan, vua Diêm Ma kia là thủ lãnh ghi chép sổ bộ, tên tuổi, tội phước trên thế gian. Nếu có người nào ăn ở bất hiếu, ngũ nghịch, hủy nhục ngôi Tam Bảo, phá hoại phép vua tôi, hủy phạm giới cấm, vua Diêm Ma theo tội nặng nhẹ mà hành phạt. Vì thế ta khuyên mọi người nên thấp đèn làm phạn, phóng sanh, tu phước để khỏi các khổ ách, chỉ gặp những điều vui.”

Lúc bấy giờ, trong chúng hội có mười hai vị Dược Xoa Đại Tướng: Cung Trì La đại tướng, Phạt Chiết La đại tướng, Mê Súc La đại tướng, An Đề La đại tướng, Át Nê La đại tướng, San Đề La đại tướng, Nhơn Đạt La đại tướng, Ba Di La đại tướng, Ma Hồ La đại tướng, Chơn Đạt La đại tướng,

Chiêu Đồ La đại tướng, Tỳ Yết La đại tướng. (1 tiếng chuông)

Mười hai vị đại tướng này, mỗi vị đều có bảy ngàn quyến thuộc Dược Xoa đồng cất tiếng bạch Phật rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, hôm nay, chúng tôi nhờ oai lực của Phật, được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, không còn sợ sệt các đường ác thú nữa. Chúng tôi đồng một lòng quy y Phật, Pháp, Tăng, thề sẽ gánh vác cho chúng hữu tình, làm việc nghĩa lợi đưa đến sự nhiều ích an vui. Trong làng, xóm, thành, nước, hoặc trong rừng cây vắng vẻ, nếu có kinh này lưu bố đến, hay có người thọ trì danh hiệu Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai và cung kính cúng dường Ngài, chúng tôi cùng quyến thuộc đồng hộ vệ người ấy thoát khỏi tất cả ách nạn và khiến họ cần việc chi cũng được thỏa mãn. Nếu có ai bị bệnh hoạn khổ ách, muốn cầu cho khỏi, nên đọc tụng kinh này và lấy chỉ ngũ sắc gút danh tự chúng tôi,

khi đã được như lòng mong cầu thì mới mở nó ra.”

Lúc ấy, Đức Thích Ca khen các vị Dược Xoa đại tướng rằng: “Hay thay! Hay thay! Đại tướng Dược Xoa, các người muốn báo đáp công hạnh của đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nên phát nguyện làm những việc lợi ích an vui cho tất cả chúng hữu tình như vậy.”

Đồng thời, A Nan bạch Phật rằng: “Bạch Đức Thế Tôn, pháp môn này gọi tên là gì? Và chúng tôi phải phụng trì như thế nào?” *(1 tiếng chuông)*

Phật bảo A Nan: “Pháp môn này gọi là Bản Nguyện và Công Hạnh của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, cũng gọi là Kiết Nguyện Thần Chú của mười hai Thần Tướng, và cũng gọi là Con Đường Dứt Trừ Tất Cả Nghiệp Chướng. Nên đứng như vậy mà thọ trì.”

Khi Phật nói lời ấy rồi, các hàng Đại Bồ Tát, Thinh Văn, Quốc Vương, Đại Thần,

Bà La Môn, Thiên, Long, Dược Xoa, Kiên
Thát Bà, A Tô Lạc, Yết Lộ Trà, Khẩn Nại
Lạc, Mạc Hô Lạc Đà, Người cùng các loài
quỷ thần, tất cả đại chúng đều hết sức vui
mừng và đồng tin giữ vâng làm. (*1 tiếng
chuông*)

DƯỢC SƯ QUÁN ĐẢNH CHƠN NGÔN

Nam Mô bát dà phạt đế,
bệ sát xã lụ rô thích lưu ly,
bát lật bà hất ra xà dã,
đát tha yết đa da, a ra hất đế,
tam miệu tam bột đà da, đát điệt tha.
Án, bệ sát thệ, bệ sát thệ,
bệ sát xã, tam một yết đế tá ha. (*3 lần,
1 tiếng chuông*)

Giải kiết, giải kiết, giải oan kiết,
Nghịệp chương bao đời đều giải kiết,
Rửa sạch lòng trần, phát tâm thành kính,
Đối trước Phật đài, cầu xin giải kiết,

Dược Sư Phật, Dược Sư Phật,
Tiêu Tai Diên Thọ Dược Sư Phật,
Tùy Tâm Mãn Nguyên Dược Sư Phật.
Nam Mô Tiêu Tai Diên Thọ Dược Sư
Phật *(3 lần, 1 tiếng chuông)*

DƯỢC SƯ TÁN

**Hải hội Dược Sư, sáng rực thần quang,
tám vị Bồ-tát giáng cát tường, bảy vị
Phật tuyên dương, nhật nguyệt hồi
quang, ban phúc thọ an Khang.
Dược Sư Phật, Dược Sư Phật.
Tiêu tai diên thọ Dược Sư Phật.**

**Mười Hai Đại Tướng Dược Xoa
Giúp Phật tuyên dương
Chỉ ngũ sắc kết thành tên
Cầu nguyện được chu viên
Rửa sạch oan khiên
Phúc thọ Khang vẹn tuyền:**

Mười hai nguyện lớn

**Giáo chủ Đông Phương
Bốn chín đèn soi sáng đàn tràng**

Bảy bảy đức chơn thường

Lễ bái tán dương

Hết tai nạn được thọ trường.

Nam mô Dược Sư Hải Hội Phật Bồ Tát.

Nam Mô Tiêu Tai Diên Thọ Dược Sư Phật

Nam Mô Nhật Quang Biến Chiếu Bồ Tát

Nam Mô Nguyệt Quang Biến Chiếu Bồ Tát

Nam Mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ

Tát.

KINH BÁT NHÃ BA LA MẬT

Quán Tự Tại Bồ Tát hành thâm Bát nhã Ba
la mật đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai
không, độ nhứt thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử, sắc bất dị không, không bất dị
sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc,
thọ tướng hành thức diệc phục như thị.

Xá Lợi Tử, thị chư pháp không tướng, bất sanh bất diệt, bất cấu bất tịnh, bất tăng bất giảm.

Thị cố không trung vô sắc, vô thọ tướng hành thức.

Vô nhãn nhĩ tỷ thiết thân ý, vô sắc thanh hương vị xúc pháp, vô nhãn giới nãi chí vô ý thức giới.

Vô vô minh, diệt vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử, diệt vô lão tử tận.

Vô khổ, tập, diệt, đạo.

Vô trí diệt vô đắc, dĩ vô sở đắc cố.

Bồ đề tát đỏa y Bát nhã Ba la mật đa cố, tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết bàn.

Tam thế chư Phật, y Bát nhã Ba la mật đa cố, đắc A nậu đa la Tam miệu Tam bồ đề.

Cố tri Bát nhã Ba la mật đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhất thiết khổ, chân thật bất hư.

Cổ thuyết Bát nhã Ba la mật đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết đế yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, bồ đề tát bà ha.

Thần Chú Vãng Sanh:

Nam-mô a di đà bà dạ

Đa tha dà đà dạ

Đa địa dạ tha.

A di rị đô bà tỳ

A di rị đa tất đam bà tỳ

A di rị đa tì ca lan đế

A di rị đa, tì ca lan đa

Dà di nị dà dà na

Chỉ đa ca lệ ta bà ha.

A-Di-Đà Phật thân kim sắc

Tướng hảo quang-minh vô đẳng-luân

Bạch hào uyển-chuyển ngũ tu-di

Cám mục trùng thanh tứ đại hải.

Quang trung hóa Phật vô số ức,

Hóa Bồ-tát chúng diệc vô-biên
Tứ thập bát nguyện độ chúng-sanh
Cửu phẩm hàm linh đẳng bỉ ngạn.
Nam-mô Tây-phương Cực-lạc thế-giới
đại-từ đại-bi A-Di-Đà Phật.
Nam-mô A-Di-Đà Phật. (Niệm nhiều ít tùy
ý)
Nam-mô Đại-bi Quán-thế-âm Bồ-tát. (3
lần)
Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-tát. (3 lần)
Nam-mô Địa-Tạng Vương Bồ-tát. (3 lần)
Nam-mô Thanh-tịnh Đại-Hải chúng Bồ-
tát. (3 lần)

NIỆM PHẬT

A Di Đà Phật thân sắc vàng,
Tướng tốt rực rỡ hào quang sáng ngời,
Mây trắng tỏa, Tu Di uyển chuyển,
Mắt trong ngàn, bốn biển long lanh,
Ánh hào quang hóa vô số Phật,
Vô số Bồ Tát hiện ở trong,
Bốn mươi tám độ nguyện chúng sanh,

Chín phẩm sen vàng lên giải thoát,
Qui mạng lễ A Di Đà Phật,
Ở Phương Tây thế giới an lành.
Con nay xin phát nguyện vãng sanh,
Cúi xin Đức Từ Bi nhiếp thọ.
Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới
Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật.

*(Niệm mỗi câu dưới đây 3 lần, 1 tiếng
chuông)*

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát.

Nam Mô Đại Thế Chí Bồ Tát.

Nam Mô Địa Tạng Vương Vô tát.

Nam Mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ
Tát.

SÁM DƯỢC SƯ

Cúi đầu sám lễ Dược Sư,

Nguyện cho bá tánh tiêu trừ nạn tai.

Lại cầu Quan Âm Như Lai,

**Tâm thỉnh cứu khổ hàng ngày chúng
sanh.**

Cõi đời tột bệnh tử sanh,

Mỗi ngày nguy hiểm đấu tranh đủ điều.
Sáng ra từ sớm đến chiều,
Biết bao tai nạn rất nhiều tử sanh.
Thấy đời liệt liệt oanh oanh,
Miếng mồi phú quý công danh tạo
thành.

Nguyện Ngài đức cả tâm thanh,
Cầu xin cứu khổ ban lành nhân dân.
Chúng con lễ bái Quan Âm,
Xót thương cứu độ từ tâm biển trần.
Tay cầm dương liễu ân cần,
Cùng bình tịnh thủy rưới dân cam lồ.
Cúi đầu sanh tử mơ hồ,
Phù du cõi tạm cơ đồ lửa thiêu.
Hằng ngày tai nạn rất nhiều,
Cầu Ngài cứu khổ mọi chiều hóa thân.
Độ đời bá tánh vạn dân,
Khắp cùng pháp giới trọn phần an vui.
Cha sanh con thảo dưỡng nuôi,
Mẹ hiền đức độ khiến xui làm lành.
Nhà nhà an lạc tịnh thanh,
Bốn mùa tám huyết hóa sanh thuận hòa.
Nhân dân lạc nghiệp âu ca,

Hòa bình thế giới quốc gia an lành.
Tránh điều quả báo sát sanh,
Tìm đường Đạo đức cha lành Thích Ca.
Tụng kinh niệm Phật Di Đà,
Cầu cho bá tánh toàn gia an lành.
Hiện tiền phước quả viên thành,
Khắp cả nam nữ tâm sanh hiền từ.
Mỗi người tật bệnh tiêu trừ,
Noi theo chánh pháp Bốn sự tu hành.
Chúng con lễ bái chí thành,
Nguyện mau ra khỏi tử sanh luân hồi.
Cõi đời khổ não lắm thôi,
Quyết lòng theo Phật về ngôi sen vàng...!
Nam Mô Tịnh Độ Lạc Bang
Đất diu đệ tử Tây Phang mau về.

HỒI HƯỚNG

Phúng Kinh công đức thù thắng hạnh.
Vô biên thắng phước giai hồi hướng
Phổ nguyện pháp giới chư chúng-sanh.
Tốc vãng Vô Lượng Quang Phật sát
Nguyện tiêu tam chướng trừ phiền não.
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu

**Phổ nguyện tội chướng tất tiêu trừ.
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo
Nguyện sanh Tây-phương Tịnh độ
trung.**

**Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ Vô sanh.
Bất thối Bồ-tát vi bạn lữ
Nguyện dĩ thử công đức.
Phổ cập ư nhất thiết
Ngã đẳng dĩ chúng-sanh.
Giai cộng thành Phật đạo.**

PHỤC NGUYỆN

Nam mô Dược Sư Lưu Ly Quang Vương
Phật tác đại chứng minh. *(1 tiếng chuông)*

Hôm nay, chúng con một dạ chí thành,
trì tụng Dược Sư Kinh, Chú, niệm Phật
công đức,

câu nguyện cho Phật tử

Tên:.....

Pháp danh:.....

đương đời phiền não dứt sạch, nghiệp
chướng tiêu tan,

tật bịnh bình an, thân tâm thường lạc,
gia đình thịnh đạt, hưởng cảnh an nhàn,
thiên thượng nhân gian, đều trọn thành
Phật quả. (*1 tiếng chuông*)

(*Đồng niệm*)

Nam Mô A Di Đà Phật.

TAM QUY

Con nương theo Phật, cầu cho chúng sanh
Tin chắc Đạo cả, phát lòng vô thượng. (*1
tiếng chuông, lạy 1 lạy*)

Con nương theo Pháp, cầu cho chúng sanh
Thấu rõ kinh tạng, trí huệ như biển. (*1
tiếng chuông, lạy 1 lạy*)

Con nương theo Tăng, cầu cho chúng sanh
Kính tín hòa hợp, tất cả không ngại. (*1
tiếng chuông, lạy 1 lạy*)

<https://quangduc.com/a3631/kinh-duoc-su>